

13 ตุลาคม พุทธศักราช 2548

ปีที่ 26 ฉบับที่ 9349

หน้า 19

โลก สามมิติ

จีนส่งนักบินอวกาศคนแรก

กับ ยานเลินโจว 5

ถ้าเป็นไปตามความคาดหมายของผู้เชี่ยวชาญการศึกษากิจการอวกาศของจีน กาลังจะสร้างประวัติศาสตร์การสำรวจอวกาศ โดยการส่งนักบินอวกาศคนแรกขึ้นไปในอวกาศกับ ยานเลินโจว 5 ในราวกลางเดือนตุลาคม ทนนี้

สำนักข่าวซินหัวของจีนรายงานเมื่อกลางเดือนกันยายนที่ผ่านมาว่า รัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของจีน กล่าวว่าการเตรียมการส่ง ยานอวกาศเที่ยวบินประวัติศาสตร์นี้กำลังดำเนินไปอย่างราบรื่น แม้ว่าจะยังไม่กำหนดวันเวลาในการส่ง ยานอวกาศที่แน่นอนก็ตาม

หากจีนประสบความสำเร็จ นั่นก็หมายความว่า จีนได้แซงหน้าองค์การอวกาศยุโรปและญี่ปุ่น ที่สามารถส่งนักบินอวกาศไปกับยานอวกาศที่สร้างขึ้นเองได้ แผนงานต่อไปของจีนคือ การส่งยานที่ไม่มีนักบินอวกาศไปยังดวงจันทร์ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า สร้างสถานีอวกาศ และส่งนักบินอวกาศเทียบดวงจันทร์ในปี 2020 ปีเดียวกันกับองค์การนาซาจะส่งมนุษย์อวกาศเทียบดาวอังคาร

นอกจากนั้น จีนยังมีแผนความร่วมมือทางอวกาศกับองค์การนาซาของสหรัฐและรัสเซีย เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา จีนกับรัสเซียก็ได้กำหนดแนวทางในการสำรวจอวกาศร่วมกันในอนาคตไปแล้ว

ล่าสุดเมื่อวันที่ 18 กันยายน จีนก็ได้บรรลุข้อตกลงร่วมลงทุนโครงการดาวเทียมนำร่อง "กาติโอโอ" กับประเทศในกลุ่มอียู ซึ่งมีฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร เยอรมนี และอิตาลี เป็นหุ้นส่วนใหญ่

เป็นที่คาดหมายกันว่า จีนจะกลายเป็นชาติมหาอำนาจทางอวกาศชาติที่สามของโลกต่อจากรัสเซียและสหรัฐอเมริกาในเวลานี้ไม่นานนัก ในขณะที่อินเดียก็กำลังพัฒนาวงโคจรอวกาศใก้กวาดตามมาติดๆ โดยอินเดียที่ประกาศว่าจะส่งยานอวกาศที่ไม่มีนักบินอวกาศไปยังดวงจันทร์ในปี 2008

โรเจอร์ ลอนนีย์ส หัวหน้าแผนกประวัติศาสตร์อวกาศของพิพิธภัณฑ์อวกาศและการบินแห่งชาติ สถาบันสมิธโซเนียนบอกว่า "ผมตื่นเต้นที่มีชาติที่สามผงหนส่งมนุษย์ขึ้นไปในอวกาศ และในไม่ช้าก็จะร่วมมือกับสหรัฐและรัสเซียในการทดลองใหญ่ๆ มันชัดเจนว่าจีนกำลังแสวงหาการแสดงผลออกให้โลกได้รับรู้ถึงพลังอำนาจของประเทศจากปฏิบัติการนี้"

แต่ความก้าวหน้าทางด้านอวกาศของจีนไม่เพียงแต่ทำให้ชาติมหาอำนาจตะวันตกจับตามองในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเท่านั้น แต่จีนยังถูกมองอย่างกังวลใจว่าจะจะมีเป้าหมายทางทหารอยู่ด้วย

นักการทหารของชาติมหาอำนาจตะวันตกเชื่อว่าแรงจูงใจสำคัญในการพัฒนาด้านอวกาศของจีนมาจากเป้าหมายทางการทหาร รายงานประจำปีของ The US Department of Defense กระทรวงกลาโหมสหรัฐ หรือเพนตากอน

(มติชนรายวัน 13 ตุลาคม 2548)

ชื่อว่า The Military Power of The People's Republic of China ที่เสนอต่อสภา กองเกรสเมื่อกลาง เดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ฟุ่งประเด็นไปที่ สถานะปัจจุบัน และความเป็นไปได้ ของความเติบโตใน ด้านเทคโนโลยี ทางทหารของจีน ในอนาคต ซึ่งรวมทั้ง การใช้อวกาศเพื่อ

ประกันความได้เปรียบทางการทหารด้วย

"ปักกิ่งอาจจะมีเครื่องมือเดเซอร์พลังงานสูงใน ครอบครอง ซึ่งสามารถใช้พัฒนาอาวุธเลเซอร์ภาค พื้นดินสำหรับต่อสู้กับดาวเทียมดีดอาวุธ" รายงาน ดังกล่าวระบุ

โครงการส่งนักบินอวกาศขึ้นไปในอวกาศของ จีนมีชื่อว่าไปรเจกต์ 921 ได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลจีนเมื่อปี 1992 โครงการนี้มีองค์กรในภาค อุตสาหกรรมเข้าร่วมมากกว่า 3,000 องค์กร และมี นักวิทยาศาสตร์รวมทั้งเทคนิคเขียนเข้าร่วมจำนวน หลายหมื่นคน

นับตั้งแต่ปี 1993 ถึงต้นปี 2003 จีนประสบความสำเร็จอย่างงดงามกับโครงการนี้ โดยสามารถ ส่งยานอวกาศที่ไม่มีนักบินอวกาศไปโคจรรอบโลก มาแล้ว 4 ลำ คือ ยานเฮินโจว 1-4

เทคโนโลยีของจีนก้าวหน้ามากที่สุดที่เดียว นัก วิทยาศาสตร์จีนทดสอบการดำรงชีวิตของนักบิน อวกาศในยานเฮินโจว โดยใช้หุ่นจำลองมนุษย์ที่ เรียกว่า ไทโกบอท(Taiko Bot) แทนที่จะใช้สัตว์ ทดลองเหมือนยุคแรกเริ่มของรัสเซียและสหรัฐ

ปฏิบัติการครั้งสุดท้ายกับยานเฮินโจว 4 ทำ ความมั่นใจให้นักวิทยาศาสตร์และวิศวกรของ โครงการอย่างมาก เฮินโจว 4 ถูกส่งขึ้นสู่อวกาศเมื่อ วันที่ 30 ธันวาคม 2002 มันโคจรรอบโลกได้นาน 1 ปีปาร์ก และสามารถปล่อยแคปซูล ซึ่งเป็นที่อยู่ ของนักบินอวกาศลงสู่พื้นโลกบริเวณทุ่งหญ้าใน มองโกเลียได้อย่างปลอดภัย

แต่อย่างไรก็ตาม นักวิทยาศาสตร์จีนก็คิดว่า การส่ง ยานเฮินโจว 5 ยังเป็นความกดดันพวกเขา อยู่ หัวี่ ชุนผิง หัวหน้าทีมควบคุมการปล่อย จรวดลองมาร์ช 2F บอกว่า มันเป็นความกดดันที่ สูงมากที่สุดที่เดียวที่จะประกันความพร้อมในการส่ง ยาน ขณะที่รัสเซียและสหรัฐเคยทดสอบการ ปล่อยจรวดที่ไม่มีนักบินอวกาศนับสิบครั้งก่อนที่ ส่งนักบินอวกาศคนแรกขึ้นไปในอวกาศ ตรงข้าม กับจีนซึ่งมีประสบการณ์เพียงสี่ครั้งเท่านั้น

จรวดที่ใช้ส่งยานเฮินโจว คือ จรวดฉินเจี้ยน- อองมาร์ช 2 F หนึ่งในแปดแบบของจรวดตระกูล ลองมาร์ช ซึ่งจีนพัฒนาสำหรับใช้ส่งดาวเทียมและ ยานอวกาศ อองมาร์ช 2 F เป็นจรวดที่ทันสมัย ที่สุด

มันถูกพัฒนาาระบบนำทางและระบบควบคุม

รวมทั้งอู่เกรตเครื่องยนต์และระบบคอมพิวเตอร์ ใหม่

ส่วนยานเฮินโจวนั้น มีรูปลักษณะคล้ายคลึงกับ ยานโซยุซ ของรัสเซียแต่จีนใช้เทคโนโลยีของตนเอง เฮินโจว 5 ประกอบด้วย 3 โมดูล โมดูลแรกอยู่ด้าน หน้าเป็นส่วนของเครื่องมือวิทยาศาสตร์ โมดูลที่สอง อยู่ตรงกลางเป็นที่อยู่ของนักบินอวกาศซึ่งออกแบบ ไว้สำหรับนักบินอวกาศจำนวนสามคน โมดูลที่สาม อยู่ด้านหลังคือโมดูลบริการ ซึ่งมีแผงรับพลังงานจาก แสงอาทิตย์ อิเล็กทรอนิกส์เก็บและเครื่องยนต์ของ ยาน

ฟิอิลี คาร์ล ผู้เชี่ยวชาญกิจการอวกาศของจีน และรัสเซียเชื่อว่า ยานเฮินโจวมีความปลอดภัยมากกว่ายานโซยุซ และคิดว่าเที่ยวบินของเฮินโจว 5 จะ สบายงามและเรียบง่าย

จรวดลองมาร์ช 2 F จะทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า ณ ศูนย์ส่งดาวเทียมและยานอวกาศจิ่วจางเจิงหวัดกาน ชู และแคปซูลของยานอวกาศจะลงสู่พื้นโลกบริเวณ ทุ่งหญ้าในมองโกเลีย

ผู้เชี่ยวชาญคาดว่า ในอนาคตอันใกล้จีนมี แผนที่จะเชื่อมต่อยานเฮินโจวสองลำในอวกาศและ หลังจากภารกิจของยานเฮินโจว 5 สิ้นสุดลง เป็นไป ได้ว่าภายในระยะเวลา 1 ปี จีนอาจจะส่งยานเฮินโจว ที่นำนักบินอวกาศขึ้นไปในอวกาศอีก 2 ลำ โดย ยานแต่ละลำจะมีนักบินอวกาศหลายคน

ปฏิบัติการของยานเฮินโจวจึงเป็นเรื่องที่ น่าติดตามมากที่สุด

บัณฑิต คงอินทร์

